

ارتباط میزان رضایت شغلی مربیان تربیت بدنی با میزان ارتقای شاخص‌های سلامت در دانش‌آموزان مدارس

الناز حمیدی پيله ور - پژوهشگر و مربی ارشد تربیت بدنی

چکیده

مقدمه: مربیان تربیت بدنی به‌عنوان یکی از ارکان اصلی نظام آموزشی، نقشی کلیدی در ارتقای سلامت جسمانی، روانی-اجتماعی و مهارتی دانش‌آموزان ایفا می‌کنند. رضایت شغلی این مربیان می‌تواند بر کیفیت تدریس، تعامل با دانش‌آموزان و در نهایت بر شاخص‌های سلامت آنان تأثیرگذار باشد. هدف: این پژوهش با هدف بررسی ارتباط بین میزان رضایت شغلی مربیان تربیت بدنی و میزان ارتقای شاخص‌های سلامت (جسمانی، روانی-اجتماعی و مهارتی) در دانش‌آموزان مدارس انجام شده است. روش‌شناسی: با رویکرد مرور نظام‌مند بر روی پژوهش‌های انجام‌شده در ایران و جهان در زمینه رضایت شغلی معلمان تربیت بدنی، کیفیت تدریس و پیامدهای سلامت دانش‌آموزان انجام شده است. یافته‌ها: بررسی مطالعات نشان می‌دهد که بین رضایت شغلی مربیان تربیت بدنی و کیفیت تدریس آنان رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. همچنین سلامت سازمانی مدارس با رضایت شغلی معلمان تربیت بدنی رابطه مثبت و با فرسودگی شغلی آنان رابطه منفی دارد. رضایت شغلی بالاتر مربیان با افزایش انگیزه، خلاقیت و اثربخشی آموزشی آنان همراه است که به‌نوبه خود می‌تواند به ارتقای شاخص‌های سلامت دانش‌آموزان شامل آمادگی جسمانی، سلامت روان، مهارت‌های حرکتی و رفتارهای فعال سالم منجر شود. نتیجه‌گیری: رضایت شغلی مربیان تربیت بدنی به‌عنوان یک متغیر پیش‌بین مهم در ارتقای شاخص‌های سلامت دانش‌آموزان محسوب می‌شود. توجه به عوامل مؤثر بر افزایش رضایت شغلی این مربیان، از جمله بهبود شرایط کاری، افزایش حقوق و مزایا، و ارتقای سلامت سازمانی مدارس، می‌تواند به‌طور غیرمستقیم سلامت دانش‌آموزان را بهبود بخشد.

واژگان کلیدی: رضایت شغلی، مربیان تربیت بدنی، شاخص‌های سلامت، دانش‌آموزان، سلامت سازمانی، کیفیت تدریس

۱. مقدمه

تربیت بدنی در مدارس به‌عنوان یکی از مؤثرترین بسترهای ارتقای سلامت جسمانی، روانی و اجتماعی دانش‌آموزان شناخته می‌شود. در این میان، مربیان تربیت بدنی نقش محوری در آموزش مهارت‌های حرکتی، ترویج سبک زندگی فعال، کاهش استرس و اضطراب، و ایجاد عادات سالم در دانش‌آموزان ایفا می‌کنند. با این حال، اثربخشی این مربیان در انجام وظایف خود تا حد زیادی تحت تأثیر عوامل مختلف از جمله رضایت شغلی آنان قرار دارد.

رضایت شغلی به عنوان یکی از مهم‌ترین مفاهیم در مدیریت منابع انسانی، بیانگر نگرش کلی فرد نسبت به شغل خود است و می‌تواند بر عملکرد، تعهد سازمانی و کیفیت خدمات ارائه‌شده تأثیر بگذارد. در مورد معلمان، رضایت شغلی بالاتر با افزایش انگیزه، خلاقیت و اثربخشی آموزشی همراه است، در حالی که نارضایتی شغلی می‌تواند به استرس، فرسودگی شغلی و کاهش کیفیت تدریس منجر شود.

با توجه به اینکه شغل مربی تربیت بدنی و سلامت یکی از مهم‌ترین مشاغل کیفیت‌بخشی در آموزش و پرورش است که تأثیر مستقیم بر سلامت جسمی و روانی دانش‌آموزان دارد، بررسی ارتباط بین رضایت شغلی این مربیان با ارتقای شاخص‌های سلامت دانش‌آموزان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. با این حال، در ایران پژوهش‌های اندکی به بررسی این ارتباط پرداخته‌اند و بیشتر مطالعات موجود به عوامل مؤثر بر رضایت شغلی معلمان تربیت بدنی یا نقش آنان در سلامت دانش‌آموزان به‌طور جداگانه توجه داشته‌اند.

۲. مبانی نظری و پیشینه پژوهش

۲-۱. مفهوم و ابعاد رضایت شغلی

رضایت شغلی به مجموعه احساسات و نگرش‌های مثبت یا منفی فرد نسبت به شغل خود اطلاق می‌شود. پژوهش‌ها نشان می‌دهند که رضایت شغلی از پنج مؤلفه اصلی تشکیل شده است: حقوق و مزایا، فرصت‌های ارتقا، سرپرستی، همکاران و خود کار. در مورد معلمان تربیت بدنی، بیشترین رضایت شغلی از نوع یا ماهیت کار و روابط با همکاران است و کمترین رضایت از حقوق و مزایا گزارش شده است.

۲-۲. وضعیت رضایت شغلی مربیان تربیت بدنی در ایران

مطالعات انجام‌شده در ایران نشان می‌دهد که رضایت شغلی معلمان تربیت بدنی در سطح متوسط تا مطلوب قرار دارد. با این حال، عوامل متعددی بر این رضایت تأثیر می‌گذارند. پژوهش‌ها نشان داده‌اند که بین سلامت سازمانی و رضایت شغلی معلمان تربیت بدنی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. به عبارت دیگر، مدارس که از سلامت سازمانی بالاتری برخوردارند، مربیان تربیت بدنی با رضایت شغلی بیشتری در آنها فعالیت می‌کنند.

همچنین بین رضایت شغلی و فرسودگی شغلی معلمان تربیت بدنی رابطه معکوس معناداری وجود دارد. به این معنا که هرچه رضایت شغلی بالاتر باشد، فرسودگی شغلی (خستگی عاطفی، مسخ شخصیت و کاهش احساس کفایت شخصی) کمتر خواهد بود.

از دیگر عوامل مؤثر بر رضایت شغلی مربیان تربیت بدنی می‌توان به اعتماد سازمانی، عزت نفس و توسعه سازمانی، یادگیری سازمانی، و کیفیت دوره‌های آموزش ضمن خدمت اشاره کرد.

۲-۳. نقش مربیان تربیت بدنی در ارتقای سلامت دانش‌آموزان

مربیان تربیت بدنی به عنوان پیشگامان عرصه سلامت، نقش بسزایی در آموزش نکات ایمنی و بهداشتی به دانش‌آموزان دارند. این مربیان از طریق توسعه مهارت‌های حرکتی، ارتقای روحیه همکاری و تیمی، کاهش استرس و اضطراب، و ایجاد عادات سالم در دانش‌آموزان، به سلامت جسمانی، روانی و اجتماعی آنان کمک می‌کنند.

شاخص‌های سلامت دانش‌آموزان در سه حوزه اصلی قابل طبقه‌بندی است: شاخص‌های سلامت جسمانی (شامل آمادگی قلبی-عروقی، ترکیب بدنی، قدرت و استقامت عضلانی، انعطاف‌پذیری)، شاخص‌های سلامت روانی-اجتماعی (شامل سلامت روان، اعتماد به نفس، مهارت‌های اجتماعی، کاهش اضطراب و افسردگی)، و شاخص‌های مهارتی (شامل مهارت‌های حرکتی بنیادی، مهارت‌های ورزشی و توانایی‌های ادراکی-حرکتی).

ارزیابی برنامه‌های تربیت بدنی مدارس بر اساس این شاخص‌ها نشان می‌دهد که کاستی‌های قابل توجهی در دستیابی به اهداف مطلوب سلامت وجود دارد که عمدتاً ناشی از کمبود ساعات اختصاص‌یافته، ضعف در زیرساخت‌ها و تجهیزات، ناکافی بودن صلاحیت‌های حرفه‌ای برخی مربیان و عدم انطباق کامل محتوای برنامه‌ها با نیازهای متنوع دانش‌آموزان است.

۲-۴. ارتباط رضایت شغلی با کیفیت تدریس

مطالعات متعددی نشان داده‌اند که رضایت شغلی معلمان با کیفیت تدریس و عملکرد آنان رابطه مستقیم دارد. معلمان با رضایت شغلی بالا از انگیزه، خلاقیت و تعهد بیشتری در انجام وظایف خود برخوردارند و محیط یادگیری مثبت‌تری برای دانش‌آموزان فراهم می‌کنند.

در مورد معلمان تربیت بدنی، پژوهش‌ها نشان داده‌اند که رضایت شغلی بالا با بهبود سبک‌های تدریس، افزایش عملکرد شغلی و کاهش خستگی عاطفی همراه است. همچنین معلمان تربیت بدنی با رضایت شغلی بالاتر، تعامل مؤثرتری با دانش‌آموزان دارند و می‌توانند آنان را به مشارکت بیشتر در فعالیت‌های بدنی ترغیب کنند.

۲-۵. ارتباط کیفیت تدریس با سلامت دانش‌آموزان

کیفیت تدریس مربیان تربیت بدنی به طور مستقیم بر شاخص‌های سلامت دانش‌آموزان تأثیر می‌گذارد. مربیانی که با انگیزه، خلاقیت و تعهد بالا تدریس می‌کنند، می‌توانند دانش‌آموزان را به مشارکت فعال در فعالیت‌های بدنی تشویق کرده، مهارت‌های حرکتی آنان را بهبود بخشند و عادات سالم را در آنان نهادینه سازند.

دانش‌آموزانی که در فعالیت‌های بدنی شرکت می‌کنند، طیف متنوعی از احساسات مثبت را تجربه می‌کنند که می‌تواند سلامت روانی و جسمانی آنان را بهبود بخشد. بنابراین، کیفیت تدریس مربیان تربیت بدنی که تحت

تأثیر رضایت شغلی آنان قرار دارد، می‌تواند به‌عنوان یک مسیر کلیدی برای ارتقای شاخص‌های سلامت دانش‌آموزان در نظر گرفته شود.

۳. روش‌شناسی

این پژوهش با رویکرد مرور نظام‌مند بر روی مطالعات انجام‌شده در زمینه ارتباط رضایت شغلی مربیان تربیت بدنی با شاخص‌های سلامت دانش‌آموزان انجام شده است. جامعه پژوهش شامل کلیه مقالات علمی-پژوهشی، مقالات کنفرانسی و پایان‌نامه‌های مرتبط با موضوع در پایگاه‌های معتبر داخلی (مگیران، نورمگز، علم‌نت، سیویلیکا، (SID و بین‌المللی PubMed)، Scopus، Google Scholar، (Frontiers در بازه زمانی ۱۳۸۰ تا ۱۴۰۴ بود.

معیارهای ورود به مطالعه شامل: (۱) ارتباط با موضوع رضایت شغلی معلمان یا مربیان تربیت بدنی، (۲) ارتباط با موضوع سلامت یا شاخص‌های سلامت دانش‌آموزان، (۳) انجام پژوهش در ایران یا سایر کشورها، (۴) دارای نتایج کمی و آماری قابل استناد، و (۵) انتشار در مجلات علمی معتبر یا کنفرانس‌های علمی. معیارهای خروج شامل مطالعات غیرمرتبط با موضوع، مقالات مروری بدون داده‌های اولیه، و پژوهش‌های با حجم نمونه نامناسب بود.

۴. یافته‌ها

۴-۱. وضعیت رضایت شغلی مربیان تربیت بدنی در ایران

بررسی مطالعات انجام‌شده در ایران نشان می‌دهد که رضایت شغلی معلمان تربیت بدنی در سطح متوسط تا مطلوب قرار دارد. در مطالعه‌ای بر روی دبیران تربیت بدنی شهر رشت، بیشترین رضایت شغلی از نوع کار و روابط با همکاران و کمترین رضایت از حقوق و مزایا گزارش شده است.

بین عوامل نگه‌دارنده شغلی (تشخص و احترام، تعادل شرایط کاری و سازمانی، و جامعیت و برابری) با رضایت شغلی دبیران تربیت بدنی رابطه معناداری وجود ندارد، اگرچه ایجاد شرایط کاری مطلوب و رعایت انصاف و برابری می‌تواند نارضایتی را کاهش دهد.

۴-۲. عوامل مؤثر بر رضایت شغلی مربیان تربیت بدنی

یافته‌های پژوهش‌های مختلف نشان می‌دهد که عوامل متعددی بر رضایت شغلی مربیان تربیت بدنی تأثیر می‌گذارند:

الف) سلامت سازمانی: بین سلامت سازمانی مدارس و رضایت شغلی معلمان تربیت بدنی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. همچنین بین سلامت سازمانی و فرسودگی شغلی معلمان تربیت بدنی رابطه منفی و معناداری وجود دارد.

ب) اعتماد سازمانی: اعتماد سازمانی با رضایت شغلی معلمان تربیت بدنی رابطه مثبت دارد. افزایش اعتماد موجب رضایت شغلی معلمان و بهبود رفتارهای شهروندی سازمانی آنان می‌شود.

ج) یادگیری سازمانی: بین یادگیری سازمانی با رضایت شغلی و تعهد سازمانی در معلمان تربیت بدنی رابطه مثبت وجود دارد.

د) آموزش ضمن خدمت: کیفیت دوره‌های آموزش ضمن خدمت با رضایت شغلی معلمان تربیت بدنی مرتبط است.

ه) عزت نفس و توسعه سازمانی: بین عزت نفس و توسعه سازمانی با رضایت شغلی معلمان تربیت بدنی رابطه وجود دارد.

۳-۴. ارتباط رضایت شغلی با کیفیت تدریس و عملکرد مربیان پژوهش‌ها نشان می‌دهند که رضایت شغلی معلمان با کیفیت تدریس و عملکرد آنان رابطه مستقیم دارد. در مورد معلمان تربیت بدنی، رضایت شغلی بالاتر با بهبود سبک‌های تدریس، افزایش عملکرد شغلی و کاهش خستگی عاطفی همراه است.

همچنین حمایت سازمانی ادراک‌شده با رضایت شغلی و عملکرد شغلی معلمان تربیت بدنی رابطه مثبت دارد. به عبارت دیگر، معلمانی که حمایت بیشتری از سوی سازمان دریافت می‌کنند، از رضایت شغلی و عملکرد بالاتری برخوردارند.

۴-۴. ارتباط کیفیت تدریس با شاخص‌های سلامت دانش‌آموزان مربیان تربیت بدنی نقش کلیدی در ارتقای سلامت دانش‌آموزان ایفا می‌کنند. دانش‌آموزانی که در فعالیت‌های بدنی شرکت می‌کنند، طیف متنوعی از احساسات مثبت را تجربه می‌کنند که می‌تواند سلامت روانی و جسمانی آنان را بهبود بخشد.

ارزیابی برنامه‌های تربیت بدنی مدارس بر اساس شاخص‌های سلامت نشان می‌دهد که اگرچه کاستی‌های قابل توجهی در این زمینه وجود دارد، اما کیفیت تدریس مربیان می‌تواند به عنوان یک عامل کلیدی در بهبود این شاخص‌ها عمل کند.

۵-۴. مدل مفهومی ارتباط رضایت شغلی با سلامت دانش‌آموزان

بر اساس یافته‌های پژوهش‌های مختلف، می‌توان مدل مفهومی زیر را برای ارتباط رضایت شغلی مربیان تربیت بدنی با ارتقای شاخص‌های سلامت دانش‌آموزان ترسیم کرد:

رضایت شغلی مربیان تربیت بدنی ← افزایش کیفیت تدریس (انگیزه، خلاقیت، تعهد، تعامل مؤثر با دانش‌آموزان) ← افزایش مشارکت دانش‌آموزان در فعالیت‌های بدنی ← ارتقای شاخص‌های سلامت دانش‌آموزان (سلامت جسمانی، سلامت روانی-اجتماعی، مهارت‌های حرکتی)

این مدل نشان می‌دهد که رضایت شغلی به‌طور غیرمستقیم و از طریق کیفیت تدریس بر سلامت دانش‌آموزان تأثیر می‌گذارد. به عبارت دیگر، رضایت شغلی بالاتر مربیان، آنان را به تدریس با کیفیت‌تر ترغیب می‌کند که این امر به نوبه خود به مشارکت بیشتر دانش‌آموزان در فعالیت‌های بدنی و در نهایت به ارتقای شاخص‌های سلامت آنان منجر می‌شود.

۵. بحث و تفسیر

۵-۱. تأثیر رضایت شغلی بر کیفیت تدریس مربیان تربیت بدنی

یافته‌های این مطالعه مروری نشان می‌دهد که رضایت شغلی یکی از مهم‌ترین عوامل مؤثر بر کیفیت تدریس مربیان تربیت بدنی است. مربیانی که از شغل خود رضایت دارند، با انگیزه، خلاقیت و تعهد بیشتری به انجام وظایف خود می‌پردازند. این امر به‌ویژه در مورد معلمان تربیت بدنی که نقش مهمی در ترویج سبک زندگی فعال و سالم در دانش‌آموزان دارند، از اهمیت مضاعفی برخوردار است.

در مقابل، نارضایتی شغلی می‌تواند به استرس، فرسودگی شغلی و کاهش کیفیت تدریس منجر شود. با توجه به اینکه بین رضایت شغلی و فرسودگی شغلی معلمان تربیت بدنی رابطه معکوس معناداری وجود دارد، توجه به عوامل افزایش‌دهنده رضایت شغلی می‌تواند به کاهش فرسودگی شغلی و بهبود کیفیت تدریس کمک کند.

۵-۲. نقش سلامت سازمانی در رضایت شغلی مربیان

یکی از یافته‌های مهم این پژوهش، ارتباط مثبت و معنادار بین سلامت سازمانی مدارس و رضایت شغلی مربیان تربیت بدنی است. مدرسی که از سلامت سازمانی بالاتری برخوردارند (از جمله جو سازمانی مثبت، ارتباطات مؤثر، حمایت مدیران و عدالت سازمانی)، مربیان تربیت بدنی با رضایت شغلی بیشتری در آنها فعالیت می‌کنند.

این یافته نشان می‌دهد که ارتقای سلامت سازمانی مدارس نه تنها به بهبود رضایت شغلی مربیان کمک می‌کند، بلکه می‌تواند به‌طور غیرمستقیم بر کیفیت تدریس و در نهایت بر سلامت دانش‌آموزان تأثیر مثبت بگذارد. بنابراین، سیاست‌گذاران آموزشی باید به سلامت سازمانی مدارس به عنوان یک عامل کلیدی در ارتقای کیفیت آموزش و سلامت دانش‌آموزان توجه ویژه داشته باشند.

۳-۵. مکانیسم‌های تأثیر رضایت شغلی بر سلامت دانش‌آموزان

بر اساس مدل مفهومی ارائه‌شده، رضایت شغلی مربیان تربیت بدنی از طریق چند مکانیسم بر سلامت دانش‌آموزان تأثیر می‌گذارد:

۱. افزایش انگیزه و خلاقیت در تدریس: مربیان با رضایت شغلی بالا، روش‌های تدریس متنوع‌تر و خلاقانه‌تری به کار می‌گیرند که مشارکت دانش‌آموزان را افزایش می‌دهد.

۲. تعامل مؤثرتر با دانش‌آموزان: مربیان راضی از شغل خود، تعامل مثبت‌تری با دانش‌آموزان دارند و می‌توانند آنان را به فعالیت بدنی تشویق کنند.

۳. ایجاد محیط یادگیری مثبت: رضایت شغلی بالا به ایجاد محیطی امن، شاد و حمایت‌گر در کلاس تربیت بدنی کمک می‌کند که برای رشد سلامت روانی-اجتماعی دانش‌آموزان ضروری است.

۴. افزایش زمان مؤثر تدریس: مربیان با رضایت شغلی بالا، زمان بیشتری را به تدریس مؤثر اختصاص می‌دهند و کمتر دچار غیبت یا کاهش عملکرد می‌شوند.

۴-۵. چالش‌ها و محدودیت‌ها

با وجود شواهد قوی در مورد ارتباط رضایت شغلی با کیفیت تدریس و سلامت دانش‌آموزان، چالش‌هایی در این زمینه وجود دارد:

۱. کمبود پژوهش‌های مستقیم: بیشتر مطالعات موجود به بررسی جداگانه رضایت شغلی مربیان یا نقش آنان در سلامت دانش‌آموزان پرداخته‌اند و پژوهش‌های کمی به بررسی مستقیم ارتباط این دو متغیر پرداخته‌اند.

۲. ضعف در زیرساخت‌ها: کمبود ساعات اختصاص‌یافته به درس تربیت بدنی، ضعف در زیرساخت‌ها و تجهیزات، و ناکافی بودن صلاحیت‌های حرفه‌ای برخی مربیان از موانع مهم در ارتقای شاخص‌های سلامت دانش‌آموزان محسوب می‌شوند.

۳. نگرش نامطلوب به معلمان تربیت بدنی: برخی پژوهش‌ها نشان داده‌اند که نگرش دانش‌آموزان و معلمان سایر دروس به معلمان تربیت بدنی نامطلوب است که این امر می‌تواند بر رضایت شغلی و عملکرد آنان تأثیر منفی بگذارد.

۴. کمبود منابع مالی: حقوق و مزایای نامناسب به عنوان یکی از مهم ترین عوامل نارضایتی شغلی مربیان تربیت بدنی شناخته شده است.

۶. نتیجه گیری و پیشنهادها

۶-۱. نتیجه گیری

بر اساس یافته های این پژوهش، بین رضایت شغلی مربیان تربیت بدنی و ارتقای شاخص های سلامت دانش آموزان ارتباط معناداری وجود دارد. این ارتباط به صورت غیرمستقیم و از طریق کیفیت تدریس، تعامل مؤثر با دانش آموزان و ایجاد محیط یادگیری مثبت برقرار می شود. رضایت شغلی بالاتر مربیان با افزایش انگیزه، خلاقیت و تعهد آنان در تدریس همراه است که به نوبه خود به مشارکت بیشتر دانش آموزان در فعالیت های بدنی و در نهایت به ارتقای شاخص های سلامت جسمانی، روانی-اجتماعی و مهارتی آنان منجر می شود.

سلامت سازمانی مدارس به عنوان یکی از مهم ترین عوامل مؤثر بر رضایت شغلی مربیان تربیت بدنی شناسایی شده است. بنابراین، ارتقای سلامت سازمانی مدارس می تواند به عنوان یک راهبرد کلیدی برای افزایش رضایت شغلی مربیان و به تبع آن بهبود سلامت دانش آموزان در نظر گرفته شود.

۶-۲. پیشنهادهای کاربردی

۱. ارتقای سلامت سازمانی مدارس: بهبود جو سازمانی، ارتباطات مؤثر، حمایت مدیران و عدالت سازمانی در مدارس می تواند به افزایش رضایت شغلی مربیان تربیت بدنی کمک کند.

۲. بهبود حقوق و مزایای مربیان تربیت بدنی: با توجه به اینکه کمترین رضایت شغلی مربیان از حقوق و مزایا است، بهبود وضعیت معیشتی آنان می تواند به افزایش رضایت شغلی و در نتیجه بهبود کیفیت تدریس کمک کند.

۳. ارائه دوره های آموزش ضمن خدمت با کیفیت: کیفیت دوره های آموزش ضمن خدمت با رضایت شغلی معلمان تربیت بدنی مرتبط است. بنابراین، طراحی و اجرای دوره های آموزشی کاربردی و با کیفیت می تواند به افزایش رضایت شغلی و توانمندی مربیان کمک کند.

۴. افزایش ساعات درس تربیت بدنی: با توجه به نقش کلیدی تربیت بدنی در ارتقای سلامت دانش آموزان، افزایش ساعات اختصاص یافته به این درس در برنامه درسی مدارس ضروری به نظر می رسد.

۵. تقویت زیرساخت ها و تجهیزات ورزشی مدارس: بهبود امکانات و تجهیزات ورزشی مدارس می تواند به افزایش کیفیت تدریس و مشارکت دانش آموزان در فعالیت های بدنی کمک کند.

۶. ارتقای جایگاه اجتماعی مربیان تربیت بدنی: تلاش برای بهبود نگرش دانش‌آموزان، والدین و معلمان سایر دروس به مربیان تربیت بدنی می‌تواند به افزایش رضایت شغلی و عملکرد آنان کمک کند.

۳-۶. پیشنهادهای پژوهشی

۱. انجام مطالعات همبستگی و علی با حجم نمونه بزرگتر برای بررسی مستقیم ارتباط بین رضایت شغلی مربیان تربیت بدنی و شاخص‌های سلامت دانش‌آموزان.

۲. انجام مطالعات مداخله‌ای برای بررسی تأثیر برنامه‌های افزایش رضایت شغلی مربیان بر شاخص‌های سلامت دانش‌آموزان.

۳. بررسی نقش متغیرهای میانجی (مانند کیفیت تدریس، تعامل معلم-دانش‌آموز، و محیط یادگیری) در ارتباط بین رضایت شغلی و سلامت دانش‌آموزان.

۴. مطالعه تطبیقی رضایت شغلی مربیان تربیت بدنی در مدارس دولتی و غیردولتی و ارتباط آن با سلامت دانش‌آموزان.

۵. بررسی تأثیر رضایت شغلی مربیان تربیت بدنی بر شاخص‌های سلامت دانش‌آموزان در مقاطع مختلف تحصیلی (دبستان، متوسطه اول، متوسطه دوم).

۶. انجام پژوهش‌های کیفی برای شناسایی عمیق‌تر عوامل مؤثر بر رضایت شغلی مربیان تربیت بدنی و مکانیسم‌های تأثیر آن بر سلامت دانش‌آموزان.

منابع

بررسی رابطه اعتماد سازمانی با رضایت شغلی معلمان تربیت بدنی و ورزش. سیویلیکا، ۱۴۰۴.

رمضانی‌نژاد، ر. و همکاران. رابطه بین عوامل نگه‌دارنده شغلی و رضایت شغلی دبیران تربیت بدنی: آزمون نظریه هرزبرگ. پژوهش‌های فیزیولوژی و مدیریت در ورزش، ۱۳۹۴.

جلیلی شیشوان، ع. و همکاران. تحلیل رگرسیونی سلامت سازمانی و رضایت شغلی با فرسودگی شغلی معلمان تربیت بدنی استان تهران. فصلنامه مدیریت ورزشی دانشگاه پیام نور.

ارتباط بین سلامت سازمانی با رضایت شغلی معلمان تربیت بدنی دوره اول متوسطه شهر تهران. انسانی.

کشاورز، ل. ارتباط کارایی دوره‌های آموزش ضمن خدمت با رضایت شغلی معلمان تربیت بدنی. فصلنامه مدیریت ورزشی، ۱۳۹۴.

بررسی رابطه عزت نفس و توسعه سازمانی با رضایت شغلی معلمان تربیت بدنی شهر کرمانشاه. نورمگز.

شفیعی، ف. نقش معلم تربیت بدنی در حفظ و ارتقای سلامت دانش‌آموزان. نشریه رشد آموزش تربیت بدنی، پاییز ۱۳۹۹.

نقش معلمان تربیت بدنی در ارتقاء سلامت جسمی و روانی دانش‌آموزان. سیویلیکا، ۱۴۰۴.

زارعی، ع. و همکاران. ارزیابی برنامه‌های تربیت بدنی مدارس بر اساس شاخص‌های سلامت. کنفرانس ملی پژوهش‌های نوین در علوم ورزشی، ۱۴۰۴.

امانی، م. ارتباط رضایت شغلی و کیفیت تدریس معلمان با عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان مقطع متوسطه. فصلنامه ورزش، ۱۳۹۸.

قنبرپور نصرتی، س. تحلیل مسیر حمایت سازمانی ادراک‌شده با پیامدهای شغلی معلمان تربیت بدنی. پژوهش‌های فیزیولوژی و مدیریت در ورزش، ۱۳۹۸.

Transforming Physical Education teaching through "MotivaDosEF": A circumplex model-based training program with benefits for teachers and students. ScienceDirect, ۲۰۲۶.

Evaluation of competency and job satisfaction by positive human psychology among physical education teachers at the university level: A systematic review. Frontiers, ۲۰۲۲.